

NEGRU DE RAZE

ANDREEA TĂNASE

NEGRU DE RAZE

EDITURA UNIVERSITARĂ

Redactor: Gheorghe Iovan
Tehnoredactor: Ameluța Vișan
Coperta: Monica Balaban
Imagine coperta 1: *Melancolia I*, Albrecht Dürer

Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.) și inclusă de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (C.N.A.T.D.C.U.) în categoria editurilor de prestigiu recunoscut.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TĂNASE, ANDREEA

Negru de raze / Andreea Tănase. - București : Editura
Universitară, 2022
ISBN 978-606-28-1463-2

821.135.1

DOI: (Digital Object Identifier): 10.5682/9786062814632

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această
lucrare nu poate fi copiată fără acordul Editurii Universitare

Copyright © 2022
Editura Universitară
Editor: Vasile Muscalu
B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București
Tel.: 021 – 315.32.47
www.editurauniversitara.ro
e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021.315.32.47/ 0745 200 718/ 0745 200 357
comenzi@editurauniversitara.ro
www.editurauniversitara.ro

Scrum

Dimineată cu miros de scrum,
Ne-a fumat Dumnezeu la micul dejun,
Acum ne scutură peste Pământ,
Îngeri ieșiți din Cuvânt.

Cu mâinile-n șold ne-așteaptă Fecioara-Mamă,
Ne-a izbăvit din nou de pomană,
Ne-am ridicat și iar am căzut,
Va da Necuratul la draci de băut.

Noroc cu Magdalena, e femeie și știe
Că nu-i ușoară viața în Împărăție,
Dacă mai vrem să urcăm de unde-am căzut,
Va trebui să slujim vreo sfântă sau sfânt.

Se-anunță trudă multă și ungeri cu mir,
Vom primi ascultări de ținut ani în șir,
Dumnezeu nu-i grăbit, cum bine se știe,
Să-și cheme trădătorii din nou în veșnicie.

Îndură-te, Doamne, și ia înapoi
Fumul țigării, cenușa din noi,
Nu te uita c-am greșit și-am căzut,
Dă-ne iar aripi, să știm ce-am pierdut!

Sânge albastru

Încearcă Diavolul să-mi spună
Că-n vene-mi curge sânge albastru,
Că-n loc de minte am un astru,
Că pot să cânt pe orice strună.

S-a desfăcut deunăzi mâna
Și-a șiroit din ea cerneală,
Am înțeles că nu-i sminteală,
Că sângele-n cuvânt se-adună.

Nici el naiv, nici eu credulă,
Am navigat pe mări de zgură
Și am turnat mereu mai mult
Sânge albastru în cuvânt.

Neobosiți vâsleam pe ape
Și înnoptam pe apucate,
Nu iroseam nici timp, nici vis,
Ca totul să devină scris.

Mi se-oglindea pe cer paloarea,
Atât de mult pierdusem sânge.
Diavolul meu-ncepu a plânge:
Zicea că-i cititor proscris.

Împărăția Ta

În Împărăția Ta, Doamne,
Cuvintele sunt făcute din carne,
Degeaba am strigat și-am urât,
S-au întors la mine în trup.
Mi-e sete acum și beau cuvântul „vin”,
Mi-e foame și mușc din cuvântul „hrană”,
Trăiesc prin cuvântul „viață”,
N-a fost nicidecum de pomană,
Știu c-am să mor de cuvântul „moarte”,
Cum cred păsările că mor când e noapte.

Catifea neagră

Am pus peste îngerii catifea neagră
Să nu mai salveze, să nu mai creadă,
Le-am închis vederea și zborul,
Mai freamătă aripi, amintirea, ecoul.
I-am pedepsit, cum fac adesea copiii,
Când smulg puii din cuib, împotriva firii,
Și-și plâng mai apoi, în zadar, răutatea,
Copiii cei buni s-au jucat de-a moartea.

Viziune

Te-am așteptat ca pe Messia
Să vii afară din Scriptură,
Să umpli templul cu lumină,
Acolo noaptea fu destulă.
Te-am așteptat să calci aievea
Și să zdrobești stătuta dogmă,
Să rupi cu furie și scârbă
Haina ce ne-a-mbrăcat în normă.
Te-am așteptat cât erai viu
Și Te-am sperat și după moarte,
Ai dat în schimb un giulgiu trist
Firii de dubiu-ndoliate.

Cântec pentru o vârstă viitoare

Mi-a rămas mic timpul,
Cum rămâne mică o haină,
Mă strânge și mă lasă pe-afară.
Ieri coboram tresăltând la câmpie,
Ca fiarele ce nu mai au răbdare
Și merg unde-i primăvara-ntâie,
Cald în împreunare.
Azi urc unde-i muntele mai înalt
Și cărarea cea mai îngustă,
Azi în viscol îmi caut sălaș,
Dispar fără urmă.

Acasă

Acasă-n suflet
A nins mult,
Mai sus de umeri
Și de stele,
Din vârful lumii,
În vârtej,
Cad inimi moi
Peste troiene.
Atât de pline-s toate că
Împroașcă-n jur și străzi, și nume,
Acasă-n suflet ninge roșu,
Aburitor, și cald, și bine.

Primăvară prematură

O primăvară prematură,
Ca un copil sătul s-aștepte,
Punându-și zâmbetul pe frunte,
În ochi, pe buze și în plete,
A năvălit astăzi pe drum
Cântând și potrivindu-și pasul,
Cruzimii ei au sucombat
Câmpul, pădurile și lacul.
Cu geamăt lung se deschideau
Muguri ce-ar mai fi vrut s-aștepte
Și undele sporit șopteau
Peste tăcutul pat de pietre.
O jertfă toți aveau de dat
Și au plătit-o toți cu sânge ,
Acum li-e zborul mai înalt,
Mai roșu soarele se frânge.

Lisabona

Lisabona, pe un cer sclipind ca zgura,
Ți-ai înfipt pumnal de aur, Luna!
Toată piatra din cetate, poleită în carate,
Ai întins-o la picioare, știutoare.
M-ai făcut să ies din casă
În trei nopți la rând, neprins.
Tremurând și eu, și umbra,
Am dat fuga pân' la far,
Ca să văd cum ies din mare,
Îmbrăcate în coral și bătute-n mii de perle,
Vechi schelete de pescari.
După ei trăgeau năvoade și corăbii câteodată,
Ce-și vărsau pe țărmuri plinul de minune înecată.
N-apucam să-mi umplu ochii de minunea din adâncuri,
Că un val uriaș lua totul, măturând pescari și gânduri.

Toată

Jumătate umbră, jumătate soare,
Jumătate fiară, jumătate om,
Crudă astăzi, mâine iubitoare,
Totul e iertat și nimic în fond.

Cu un ochi visez, celălalt te vede,
Tâmpla stângă plânge, tâmpla dreaptă crede.
Gura te ascultă, iar urechea tace,
Astăzi e război, mâine facem pace.

Un picior în lume, altu-n altă viață,
O mână mai caldă, alta care-ngheață,
O coastă cuminte, alta păcătoasă,
Împotriva dinte, pentru tine toată.

Ospăț

Astăzi te chem la un ospăț
C-un soi aparte de bucate.
Permite-mi, dar, să te răsfăț
Cu ce nici simțul nu mai poate.
Nu ai să guști ori să miroși
Și nici măcar s-atingi cu mâna,
Doar ochii să-i petreci curioși
Și sigur nu-ți va fi totuna.
Întâia dată pofta ta
Va fi deplină și sătulă,
De parcă gândul ar mânca
C-o mult încăpătoare gură.
Cu ochii tăi ai să pătrunzi
Și-ai să te umpli de mirare,
De-atunci îți va părea urât
Orice recurs la îmbuibare.

Altă lume

Să-mi fii tu haită, eu hăitaș,
Să alergăm peste vreo dună
De galben diamant trufaș,
Pierdut de soare din cunună.

Să ne luăm prada chiar din cuib,
Fără vreo urmă de regrete,
Cărnii să-i mulțumim postum
Că a știut să ne desfete.

Să ne-odihnim apoi sătui,
Cu pieptul palpitând de nume,
Privind apusul ca și cum
Ar fi întâiu-n altă lume.

Negru de raze

În lumea mea, copaci în floare.
Există plânsul din petale
Și un oftat la ceas de seară,
Când tot pământu-i o povară.
Spinul din talpă încă doare,
Mai bine-l lași și calci mai tare,
Poate se duce-n suflet sus.
Încă-i acolo. Nu s-a dus.
Grădinile lungite toate,
Cu membre slabe, deșănțate,
Arat-un nu-știu-ce vulgar
Ochiului orb de felinar.
Țărâna rece și cuminte
Primește Luna între brazde,
În lumea mea îi suntem gazde,
Negru pământ, negru de raze.

Sacră

Făclii înflorite și ruguri de soare
Turnau ceru-n cupă de topită culoare.
O sacră văpaie aprindea tot pământul,
Solemnă și neagră ca marea-n adâncuri.
Beam lumina din palmă cum beau la fântână,
Când e rece și bună, apa-nsetații.
Brusc, lumea noastră se desprinde din spații,
Face tumbe și grații, se destramă și-adună,
Prinde-apoi altă lume, cum ar ține-o de mână,
Și se pierd împreună în vârtej de petale.

Iubirea e o groapă comună

Iubirea e o groapă comună,
Strâng mâna ta
Și mai strâng înc-o mână,
Stăm umăr la umăr
Și mai sprijin un spate,
Înlănțuiți, între noi
Altă coapsă se-mparte.
Iubirea e o groapă comună,
Morții și viii stau împreună,
Sprijină pământul pe tălpi și coate,
Dac-am fi mai puțini s-ar surpa
Iubirea ta în iubirea mea.

Pe cale de dispariție

E timpul să plecăm,
Ca o specie ce dispare,
Să fim rari și scumpi,
Ca o pasăre, un animal,
Ca o floare.
E timpul să cântărim morți
Mai mult decât în viață,
Să fim un fel de fildeș,
Un pistil superb,
O piele dumnezeiască.
E timpul să dea greș
Toate gesturile protectoare,
Să îți zâmbim cumiți
Din atlasuri umane.